

человѣцѣтъ, както го желае слабѣйтъ ни духъ. Сѣди за него отъ негова сынъ, който за насъ прѣе смъртна пльть. Истинно е че плотското му появленіе не остави слѣди на тѣлесно невъздържаніе, както появленіето на вашѣтъ митологически божове, но остави слѣди на свѣрхчеловѣчески добродѣтели. Въ него намѣрвате такъизи строги нравы и такъазн добродѣтелна и сладка любовь, што и за чловѣкъ ако са счете достоинъ е за обоготворяванъе. Вашѣтъ прочутъ Со-кратъ имаше своя ересь, свои ученицы и свои училища, но колко сж долни добродѣлитъ на Аѳинянина сравнены съ свѣтоносната, чистата, благочестивата и несумѣвнната святость на Христа! и азъ само за чловѣчката му святость говорѣж. Той са облече въ смъртна пльть, за да я покаже като образецъ на бждщѣтъ вѣкове, за да покаже въ себе си олицетвореніето на добродѣтеля, който желаяше да види Платонъ. Въ туй състои голѣмата негова жертва за чловѣка. Но вѣнецътъ на славата, който блѣснж въ последнитъ му мину-ты, не само освѣти цѣла вселенная, но и отвори на чловѣцѣтъ блаженнитъ врата на небесата. Виждамъ че думѣтъ ми ти покъртихж душага и Богъ въздѣзва въ сърцето ти, въ духа ти и дѣйствиува въ тебе. Ела; не са противи на Божіето вдѣхновение, ела и не са бави; не мысли! Нѣкой отъ моитъ единомысленицы са събрахъ вече и очакватъ истълкованіето на Божіето слово. Ела да та заведж при тѣхъ. Утруденъ ли си? прискѣрбенъ ли си? Послушай какво дума Господъ: Елате при мене сичкы утрудены и обременены и азъ ще вы утѣшж.

— Другій пжтъ сега неможж.

— Сега, сега! извика Олинѣъ распаленъ, като олуви Апикида отъ ржката.

Но Апикидъ не бѣше още приготвенъ за да напусне вѣрата и начина на сегашния животъ, защото претеглилъ бѣ много жертвы за тѣхъ; заради туй, като помняше обѣщаніяга на египтянина измжкнж са отъ ржката на Олинѣа, и като гледаше че трѣба да присили себеси за да утѣши душевното си смущеніе, което му докара красно-рѣчіето на християнина съ постепенното си дѣйствие на впечатлитель-ния му духъ, който приличаше на духа на чловѣкъ въ огневица; загържж са въ тогата си и са впуснж да бѣга тѣй бърже, што Олинѣъ не можж отъ туй да го послѣдува.

Отпаднажж и почти дышащъ той стигнж най подиръ въ едно пу-сто и отстранено отъ града мѣсто, дѣто са намѣрваше отъ предъ му уединенныйтъ домъ на египтянина. Той са спрѣ малко за да си по-